

Běžecká poezie č. 2 Slávy Pilíka

Novostrašecký běh s Vildou

*Když v září zamířím tam v Nové Strašecí,
jímá mne podivný jakoby strach,
že moji soupeři, veskrze divocí
zmizí mi v dálí, zmizí mi v prach.*

*Utečou tamo v les, co vede do Třtice,
odkud znám kámoše, co už tu není.
Na to je honiti nemám už plíce,
tak běžím zpět v nadějném snění.*

*Že ten náš kamarád jakoby vrátil se
mezi nás, nazpátek, v běžecký reál,
neboť dnes právě v tom Strašecí běžel se
Šubrta Vildy memoriál.*

Při vzpomínce před závodem Sláva sepsal a po závodě slib splnil pro Vítu a zvláště pro Vildu, L.P. 2023 v září třináctého :-))